

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin, M. Brauhoff i L. Radu Bouyon, w charakterze pełnomocników)

Interwenienci wspierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: J. Van Pottelberge i M. Windisch, w charakterze pełnomocników), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i I. Demoulin, w charakterze pełnomocników)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wniosła co do istoty, tytułem głównym, po pierwsze o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 24 lutego 2022 r. oddalającej jej zażalenie w zakresie w jakim dotyczy ono stwierdzenia nieważności ogłoszenia z dnia 13 stycznia 2017 r. ustalającego jej uprawnienia emerytalne i po drugie o przekazanie jej akt organowi właściwemu do zawierania umów o pracę w Komisji, w celu ustalenia wysokości kwoty należnego jej zwrotu oraz tytułem ewentualnym zasądzenie od Komisji zapłaty kwoty 55 401,07 EUR z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Christiane Kremer pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 158 z 11.4.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 14 grudnia 2022 r. – Baert/Komisja

(Sprawa T-111/22) (¹)

[Służba publiczna – Emerytura – Uprawnienia emerytalne nabyte przed wstąpieniem do służby Unii – Przeniesienie do systemu Unii – Doliczenie lat służby uprawniających do emerytury – Skarga o stwierdzenie nieważności – Żądanie zwrotu wpłaconego kapitału nieprowadzące do doliczenia lat służby uprawniających do emerytury – Termin do złożenia zażalenia – Bezpodstawne wzbogacenie – Oczywiście niedopuszczalność]

(2023/C 63/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rhonny Baert (Deinze, Belgia)(przedstawiciele: adwokaci D. Grisay i A. Ansay)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin, M. Brauhoff i L. Radu Bouyon, w charakterze pełnomocników)

Interwenienci wspierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: J. Van Pottelberge i M. Windisch, w charakterze pełnomocników), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i I. Demoulin, w charakterze pełnomocników)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący wniosł co do istoty, tytułem głównym, po pierwsze o stwierdzenie nieważności domniemanej dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 28 lutego 2022 r. oddalającej jego zażalenie w zakresie w jakim dotyczy ono stwierdzenia nieważności ogłoszenia z dnia 21 grudnia 2016 r. ustalającego jego uprawnienia emerytalne i po drugie o przekazanie jego akt organowi powołującemu Komisji, w celu ustalenia wysokości kwoty należnego mu zwrotu oraz tytułem ewentualnym zasądzenie od Komisji zapłaty kwoty 31 066,80 EUR z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Rhonny Baert pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

3) Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 158 z 11.4.2022.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 24 listopada 2022 r. – Belavia/Rada

(Sprawa T-116/22 R)

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające w związku z sytuacją na Białorusi – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]

(2023/C 63/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Belavia – Belarusian Airlines AAT (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciele: adwokaci N. Tuominen i L. Engelen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Boggio-Tomasaz i A. Antoni, w charakterze pełnomocników)

Przedmiot

We wniosku, złożonym na podstawie art. 278 i 279 TFUE, skarżąca domaga się w istocie zawieszenia wykonania decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2021/2125 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi (Dz.U. L 430 I, s. 16) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/2124 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. 2021, L 430, s. 1), w zakresie w jakim jej dotyczą.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Suicha/EUIPO – Michael Kors (Switzerland) International (MK MARKTOMI MARKTOMI)

(Sprawa T-264/22) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy MK MARKTOMI MARKTOMI – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy MK MICHAEL KORS – Względna podstawa unieważnienia – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]

(2023/C 63/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lin Suicha (Wenxi, Chiny) (przedstawiciel: adwokat J. Donoso Romero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Gája i I. Stoycheva, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Michael Kors (Switzerland) International GmbH (Manno, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci J. van Manen, E. van Gelderen i L. Fresco)